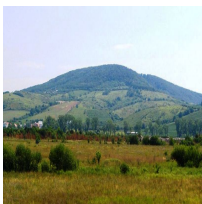

А. В. Мельник

Низькогір'я

НИЗЬКОГІР'Я – низьковисотні гори з максимальними абсолютними висотами до 1000 м і відносними перевищеннями до 500 м. Поширені як у крайовій частині гір. систем, де межують з передгір'ям (абсолютні вис. до 500–700 м), так і в межах середньовисот. гір (абсолютні вис. до 2000 м). Для Н. характерні випуклі хребти з куполоподіб. вершинами, крутими і спадистими схилами, синклінал. зниження та міжгір. улоговини. В Укр. Карпатах поширені Н.: складчасто-насувні на крейдово-палеоген. флішових відкладах (Низькогірно-скибова область), складчасто-брилові на палеоген. відкладах (Міжгірно-верховин. область), грабен-синклінал. еродовані на палеоген. відкладах, моноклінал.-брилові та горст-антиклінал. на верхньоюр. відкладах (Низькогірно-стрімчак. область), складчасто-блокові на палеоген. і неоген. відкладах (Горбогірно-улоговинна область), горбисто-пасмові на неоген. туфово-лавових породах (Низькогірно-вулкан. область). Для Кримських гір характерні Н.: блокові з грабен-синклінал. зниженнями на крейдових і верхньоюр. відкладах, складчасто-брилові на юрських і крейдових відкладах, моноклінал.-брилові та горст-антиклінал. на верхньоюр. відкладах (Гір.-крим. область), а також дрібноблокові на таврій. фліші (Крим. пд.-бережна область).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Гвоздецкий Н. А., Голубчиков Ю. Н. Горы. Москва, 1987;
2. Мельник А. В. Українські Карпати: екол.-ландшафтознавче дослідж. Л., 1999.

Бібліографічний опис:

Низькогір'я / А. В. Мельник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72140>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).